

Analiza danych rzeczywistych przy pomocy modelu ARMA

Spis treści:

1. Wstęp
 - Cel pracy
 - Informacja o danych oraz wizualizacja danych
2. Przygotowanie danych do analizy
 - Zbadanie jakości danych
 - dekompozycja szeregu czasowego
3. Modelowanie danych przy pomocy ARMA
 - Dobranie rzędu modeli na podstawie kryterium AIC
 - estymacja parametrów
4. Ocena dopasowania modelu
 - przedziały ufności dla PACF
 - prognoza dla przyszłych obserwacji i porównanie z rzeczywistymi danymi
5. Weryfikacja założeń dotyczących szumu
 - założenie dot. średniej
 - założenie dot. wariancji
 - założenie dot. niezależności
 - założenie dot. normalności rozkładu
6. Wnioski

1. Wstęp

Cel pracy

Niniejszy raport skupia się na zastosowaniu modelu ARMA do modelowania temperatury powietrza na wyspie Jan Mayen za ostatnie 10 lat. Celem analizy jest nie tylko identyfikacja wzorców i potencjalnych anomalii, ale także próba przewidzenia przyszłych trendów, które mogą mieć znaczący wpływ na gospodarkę, ekosystemy i życie codzienne społeczności lokalnych.

Informacja o danych oraz wizualizacja danych

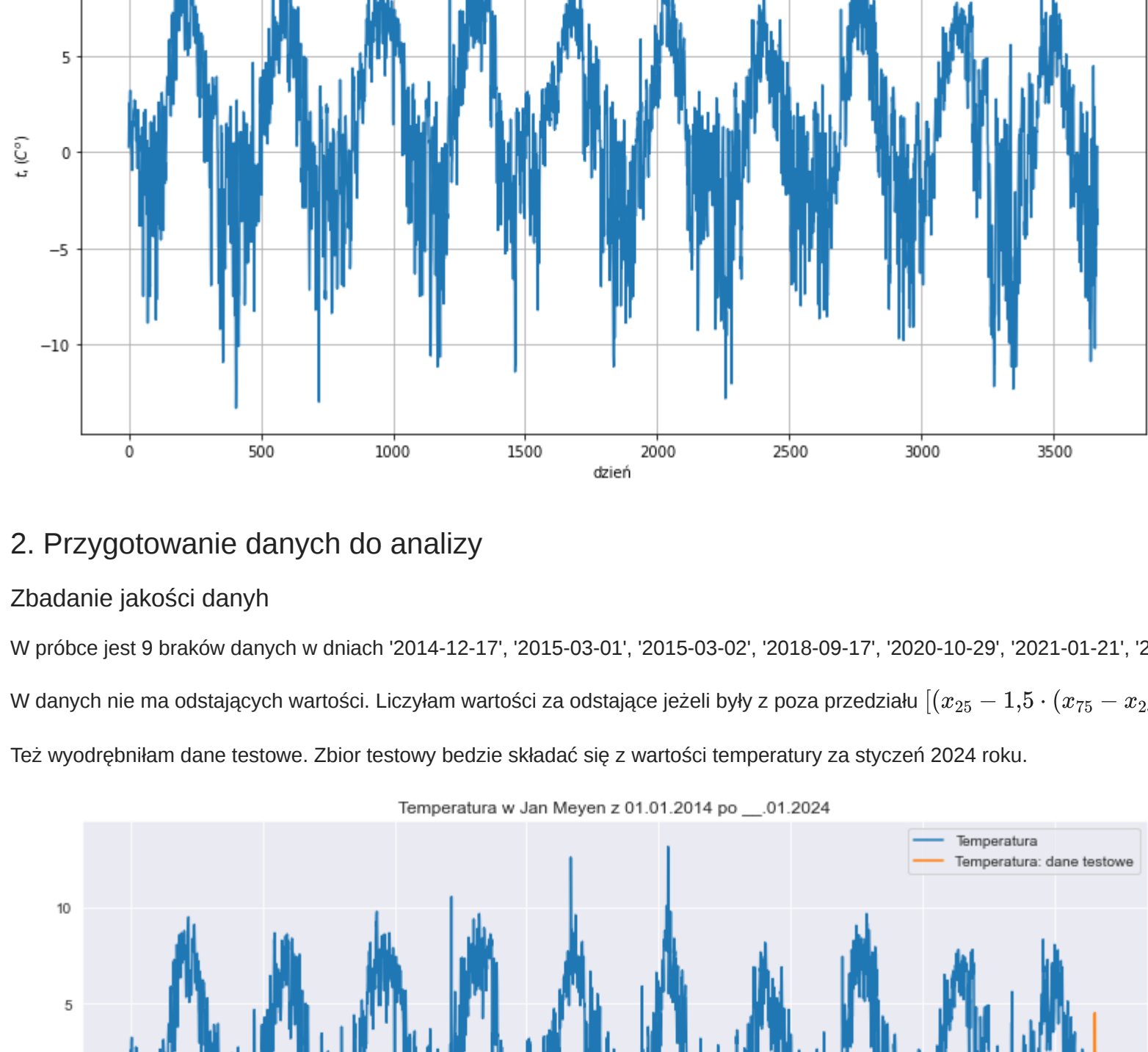
Dane są pobrane ze strony <https://www.rcren.noaa.gov/> (NCEI - National Centers for Environmental Information).

NCEI provides environmental data, products, and services covering the depths of the ocean to the surface of the sun to drive resilience, prosperity, and equity for current and future generations.

Dane dotyczą dziennej temperatury powietrza na wyspie Jan Mayen. Jan Mayen to wyspa wulkaniczna w Arktyce, ok. 500 km na wschód od Grenlandii, obejmując ją wody Oceanu Arktycznego; Morze Grenlandzkie od północy, Cieśnina Durska od zachodu i Morze Norweskie od południa i wschodu. Od 1930 r., administracyjnie przynależy do Norwegii.

Prośba zawiera dane za ostatnie 10 lat plus 23 dni 2024 roku.

Poniżej jest przedstawiony wykres danych, możemy zobaczyć wyraźną sezonowość:

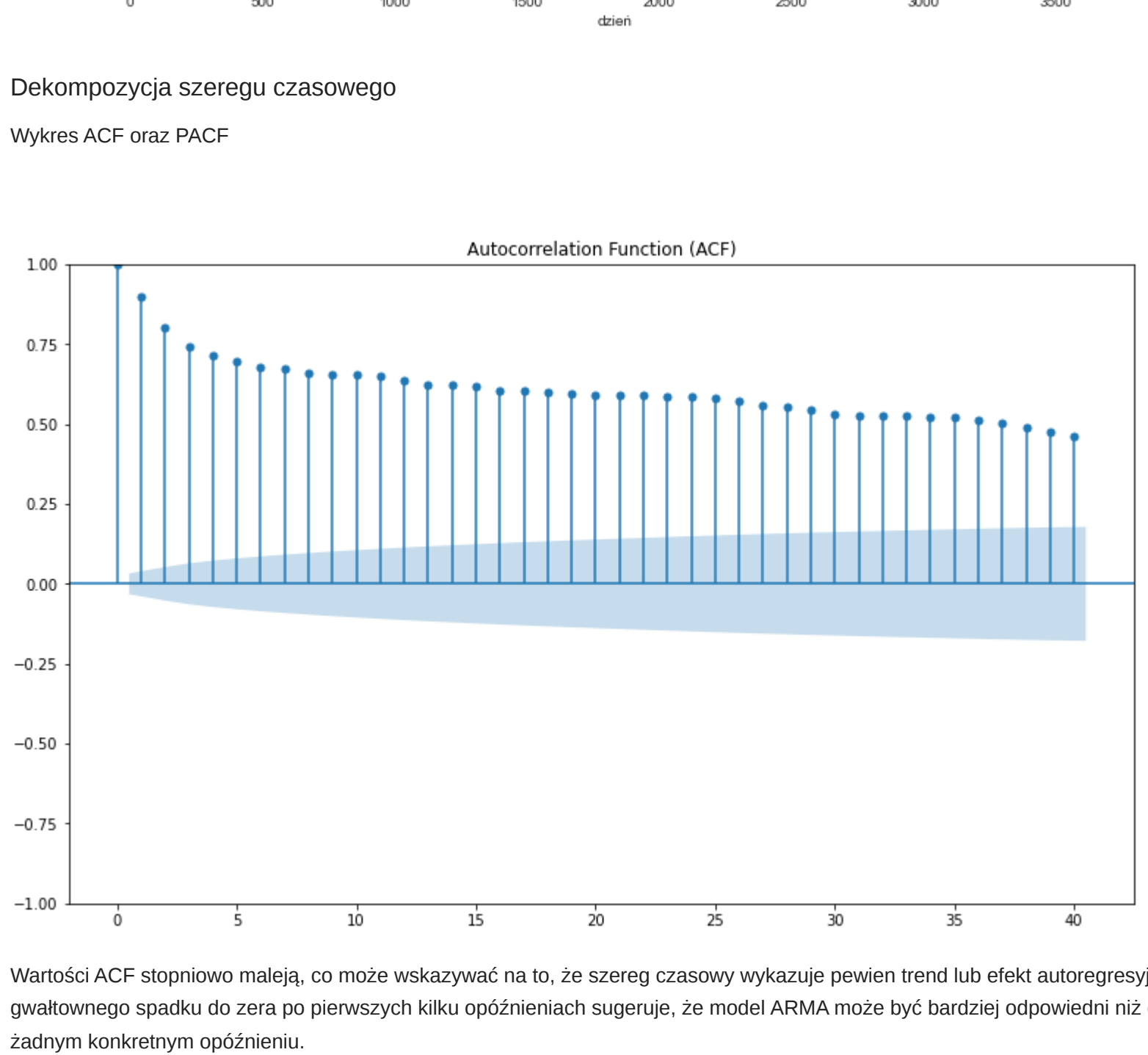
2. Przygotowanie danych do analizy

Zbadanie jakości danych

W próbie jest 9 braków danych w dniach "2014-12-17", "2015-03-01", "2015-03-02", "2018-09-17", "2020-10-29", "2021-01-21", "2021-02-11", "2021-02-12", "2023-06-25". Odnosnie 3666 to nie dużo, więc nie będzie miało dużego wpływu na modelowanie.

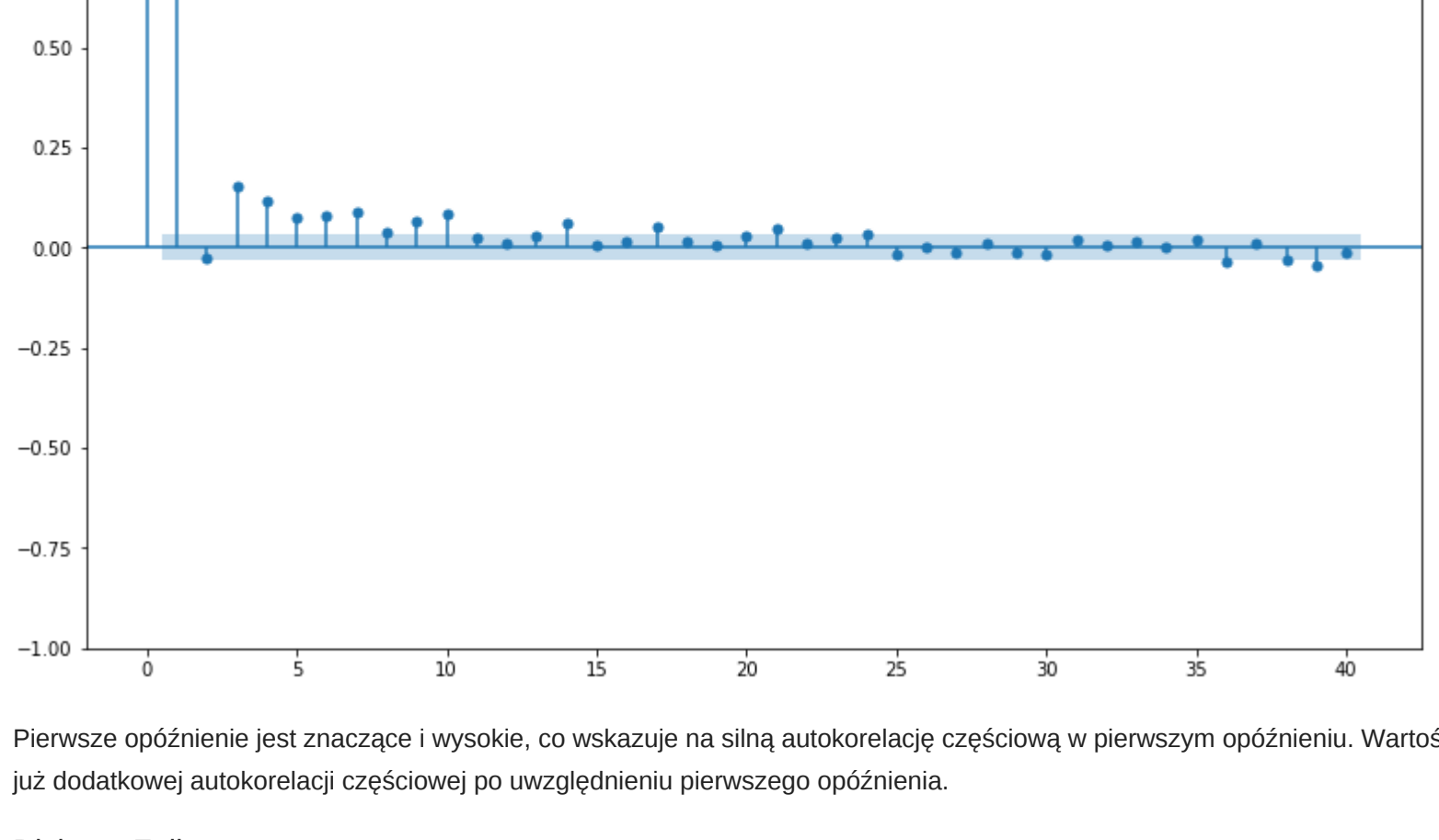
W danych nie ma odstających wartości. Liczyłam wartości za odstające jeżeli były z poza przedziału $[(x_{21} - 1.5 \cdot (x_{21} - x_{23})), (x_{21} + 1.5 \cdot (x_{21} - x_{23}))]$, gdzie x_{23} oraz x_{20} to kwantyle rządów 0.75, 0.25 odpowiednio.

Tę wyodrębniłam dane testowe. Zbiór testowy będzie składał się z wartości temperatury za styczeń 2024 roku.

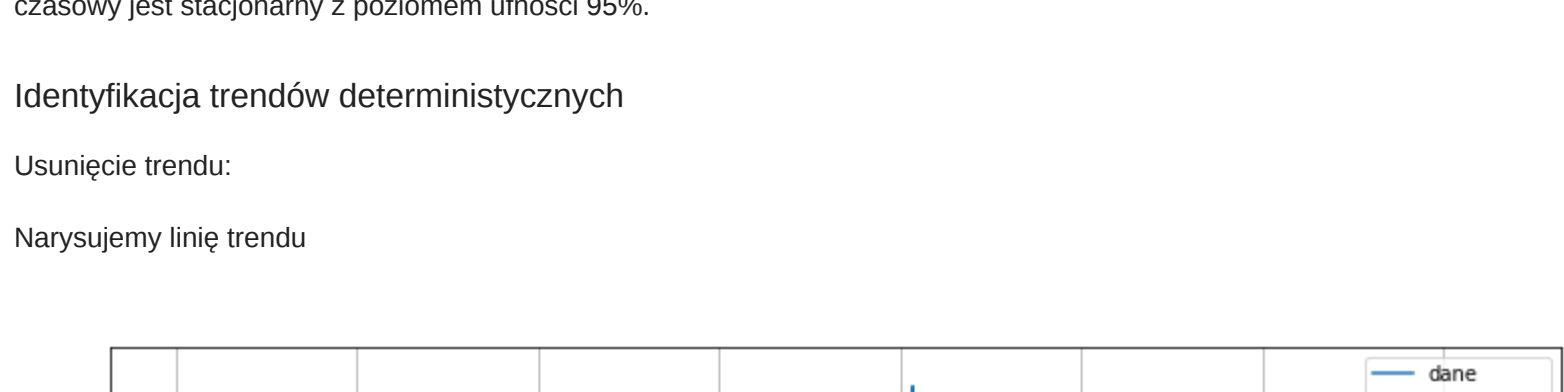

Dekompozycja szeregu czasowego

Wykres ACF oraz PACF:

Wartości ACF stopniowo maleją, co może wskazywać na to, że szereg czasowy wykazuje pewien trend lub efekt autokorelacyjny. Wartości są dodatnie i powoli spadają z każdym kolejnym opóźnieniem, co może sugerować, że proces ma naturę autoregresyjną. Brak gwałtownego spadku do zera po pierwszych kilku opóźnieniach sugeruje, że model ARMA może być bardziej odpowiedni niż czysty model AR lub MA. Wszystkie wartości ACF mieszczą się wewnątrz pasm ufności, co może wskazywać, że nie ma silnej autokorelacji w znaczącym opóźnieniu.

Pierwsze opóźnienie jest znaczące i wysokie, co wskazuje na silną autokorelację częściową w pierwszym opóźnieniu. Wartości PACF dla pozostałych opóźnień szybko spadają niemal do zera i oscylują wokół niego, pozostając wewnątrz pasm ufności. Oznacza to, że nie ma już dodatkowej autokorelacji częściowej po uwzględnieniu pierwszego opóźnienia.

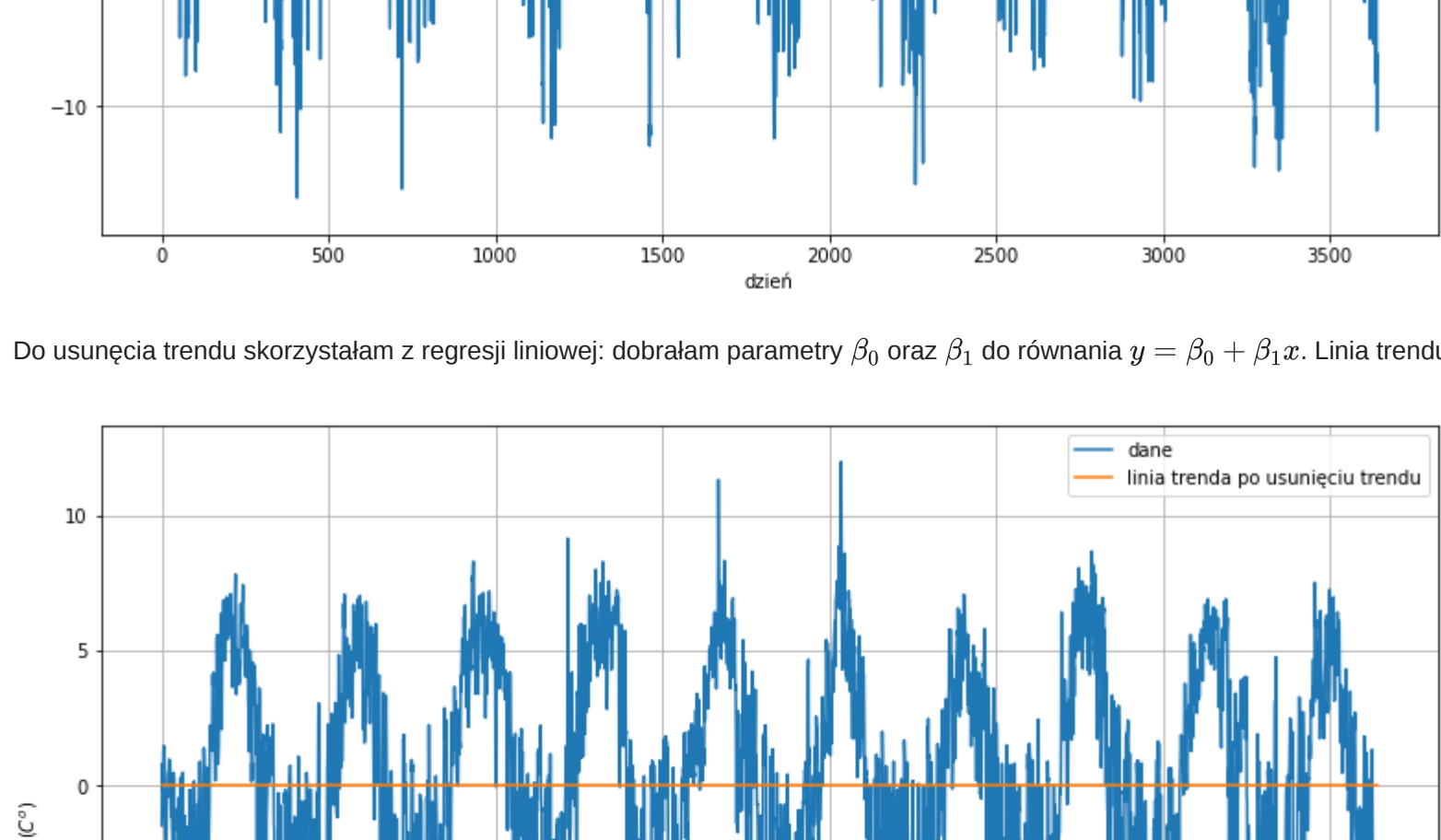
Dickey - Fuller test:

Statystyka testowa wynosi -3.896228 , jest mniejsza niż wartości krytyczne, jakie wynoszą -3.432 , -2.862 , -2.567 dla $\alpha = \{0.01, 0.05, 0.1\}$, sugeruje to, że szereg czasowy jest stacjonarny. P-wartość wynosi 0.002063 jest mniejsza niż 0.05 , sugeruje to, że szereg czasowy jest stacjonarny z poziomem ufności 95%.

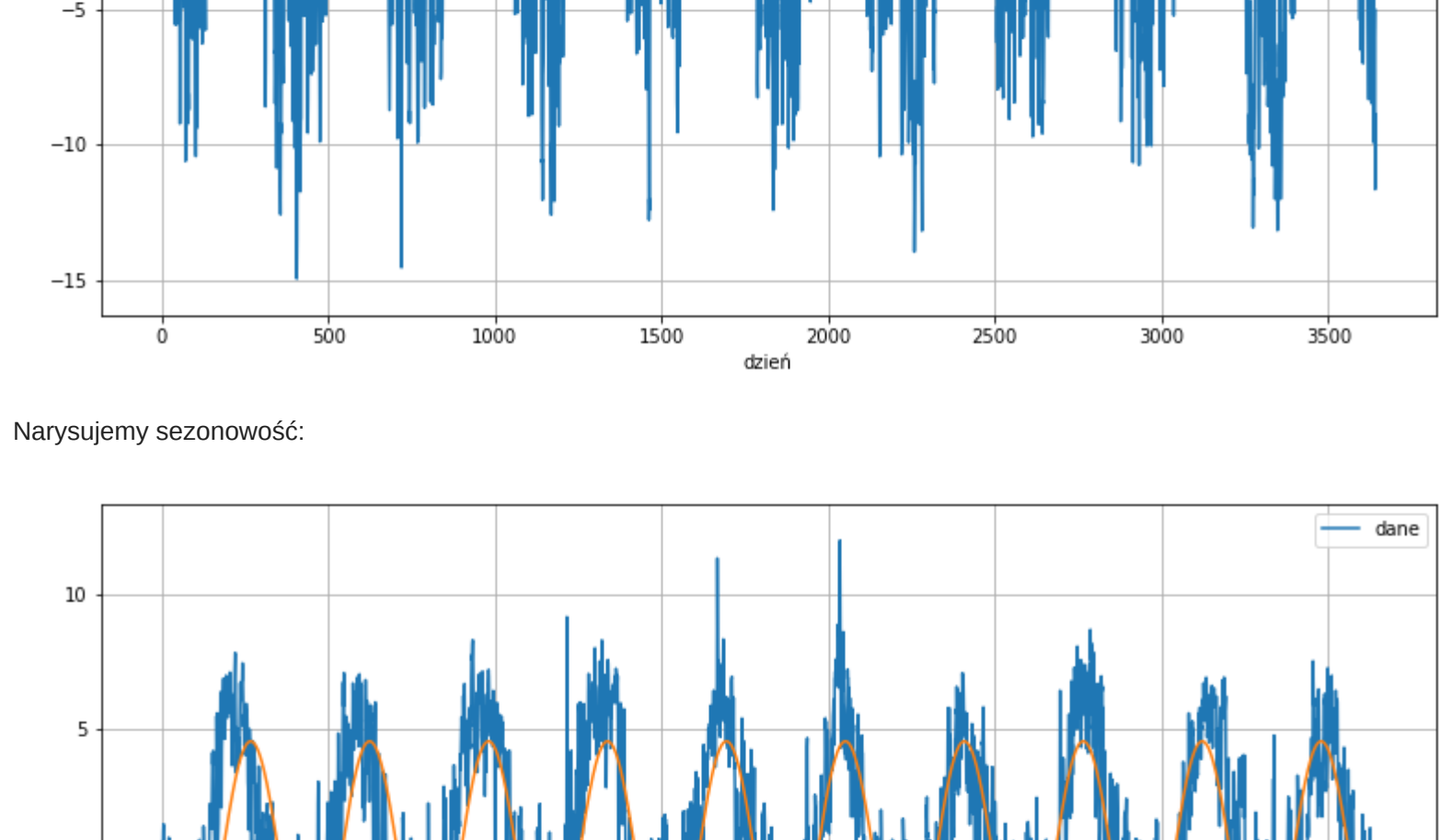
Identyfikacja trendów deterministycznych

Usunięcie trendu:

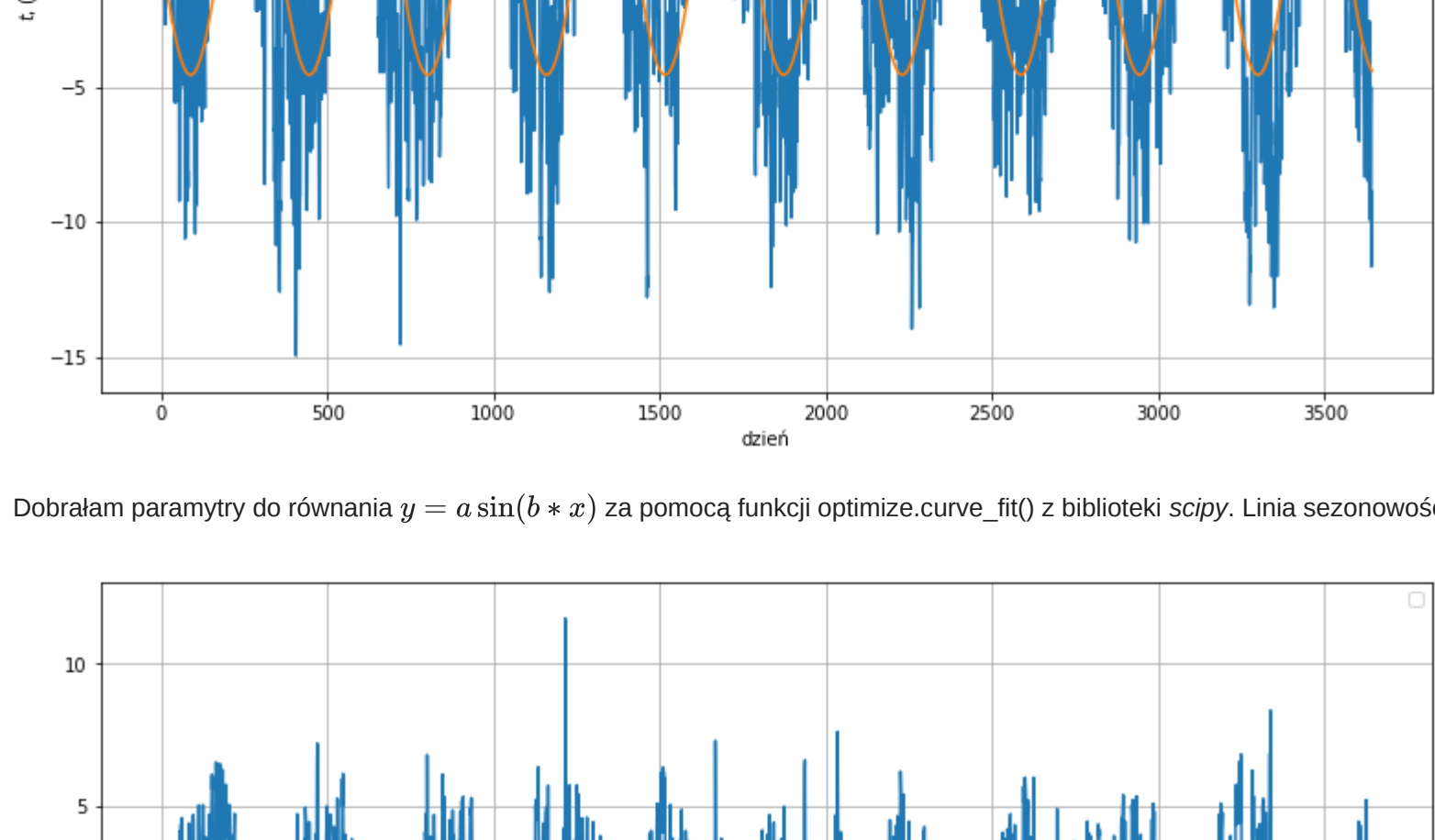
Narysujemy linię trendu

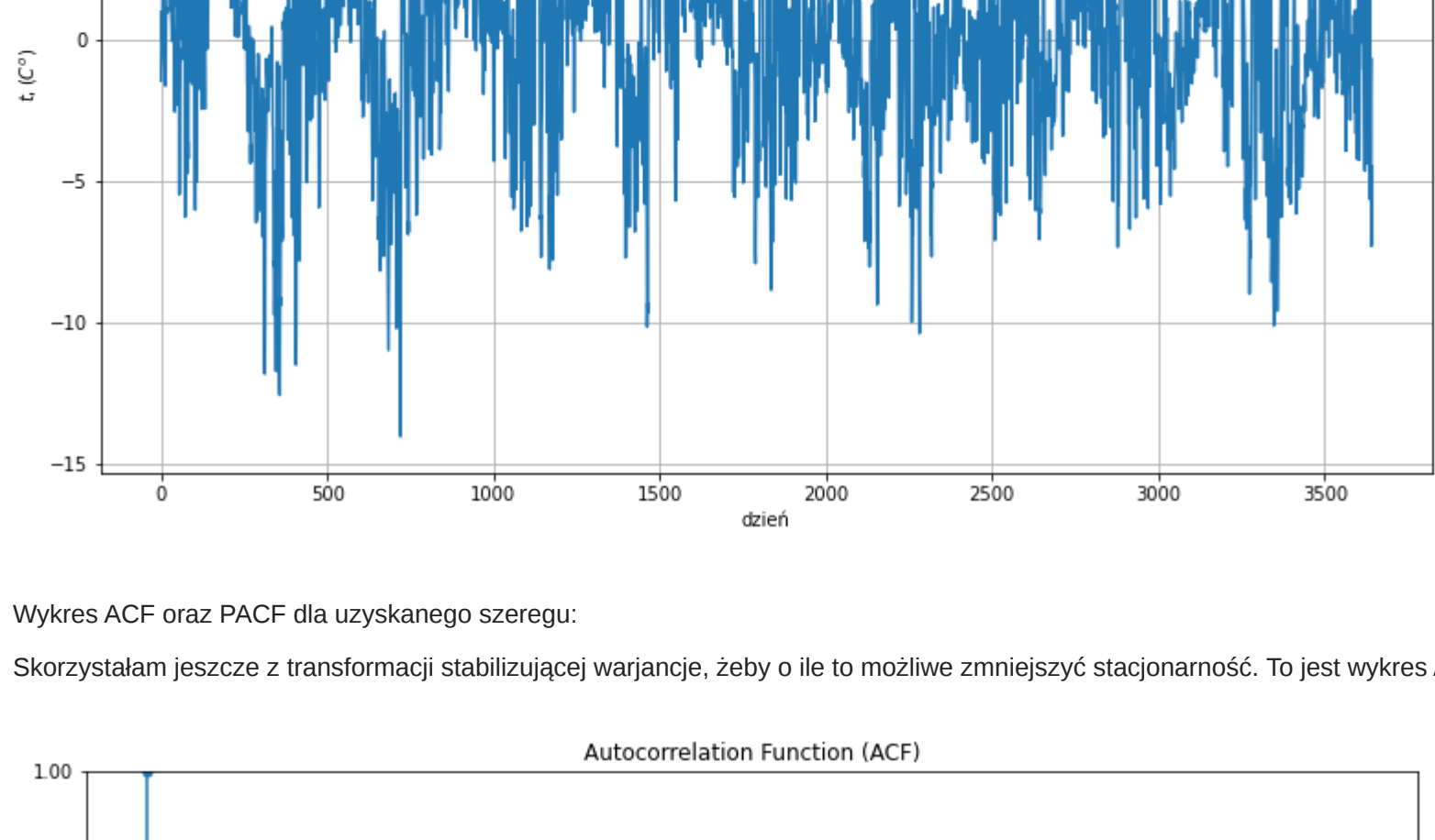
Do usunięcia trendu skorzystałam z regresji liniowej: dobrałam parametry β_0 oraz β_1 do równania $y = \beta_0 + \beta_1 \cdot x$. Linia trendu ma równanie $y = -0.000268x + 1.745$. Po usunięciu trendu wykres trochę przesuń się do dołu.

Narysujemy sezonowość:

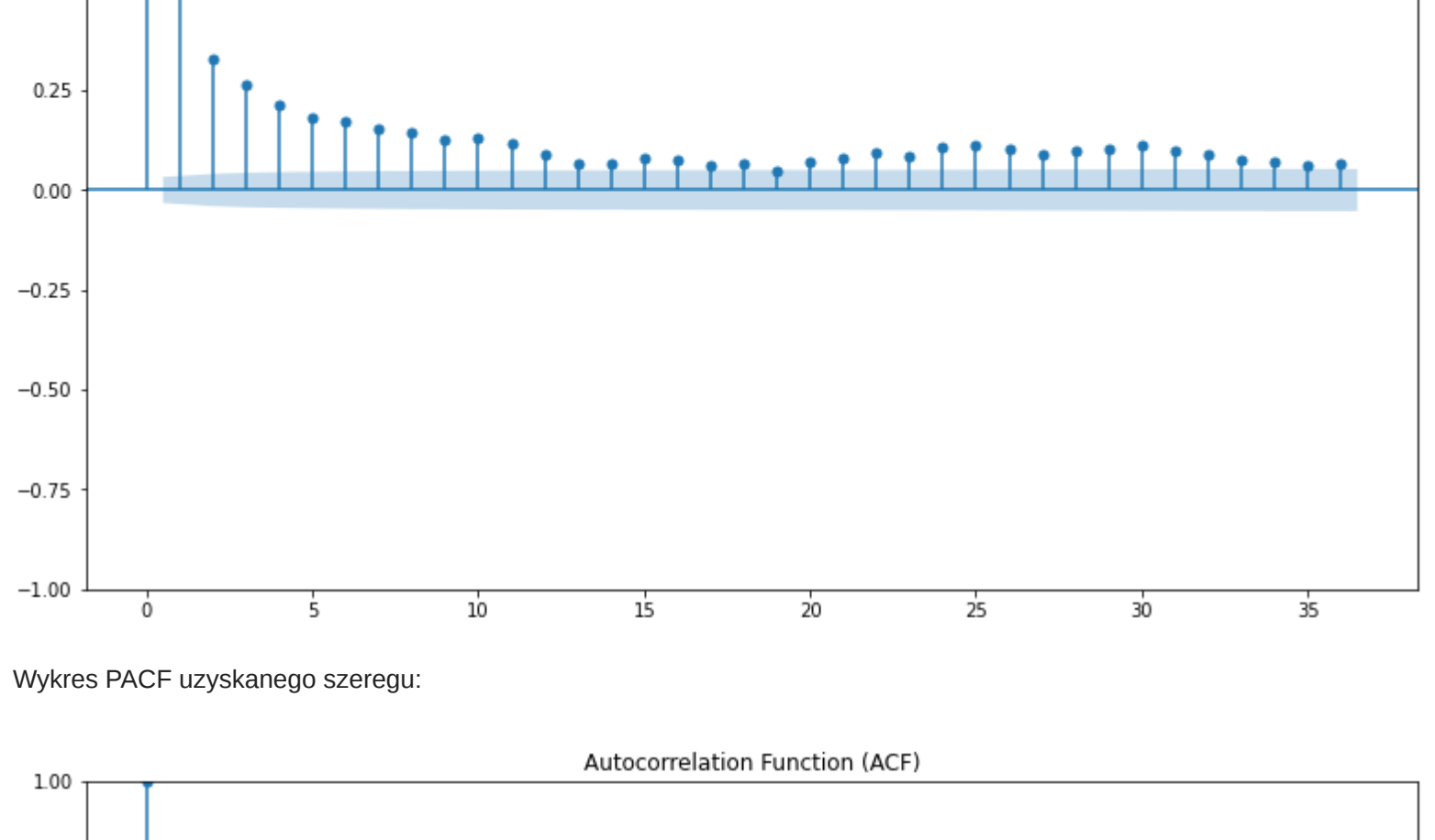

Dobrałam parametry do równania $y = a \sin(b \cdot x)$ za pomocą funkcji optimize.curve_fit() z biblioteki scipy. Linia sezonowości ma równanie $y = -4.54 \sin(0.01176x)$. Wykres po usunięciu sezonowości:

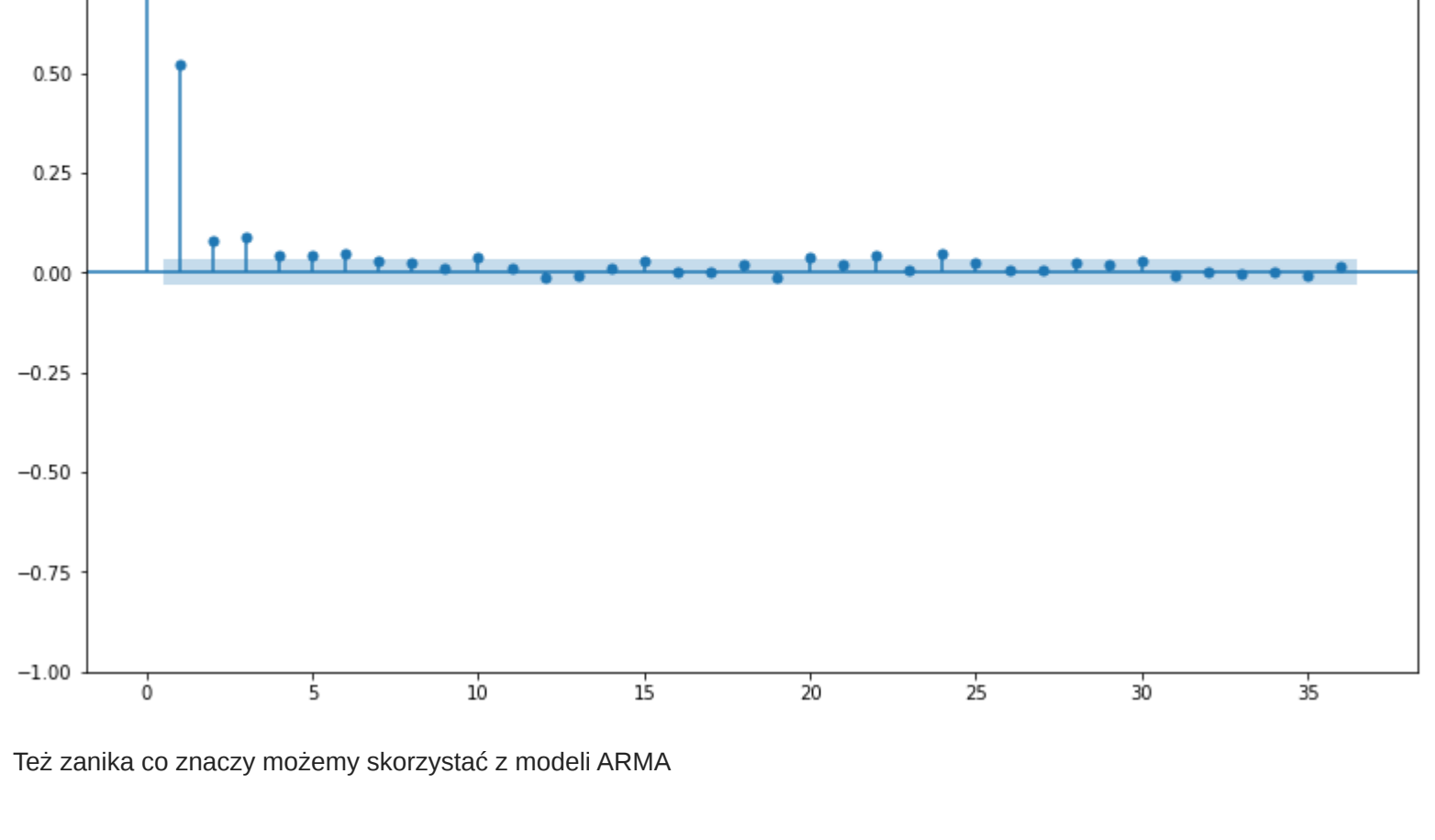

Wykres ACF oraz PACF dla uzyskanego szeregu:

Skorzystałam jeszcze z transformacji stabilizującej wariancję, żeby o ile to możliwe zmniejszyć stacjonarność. To jest wykres ACF uzyskanego szeregu, widzimy że on geometrycznie zanika.

Wykres PACF uzyskanego szeregu:

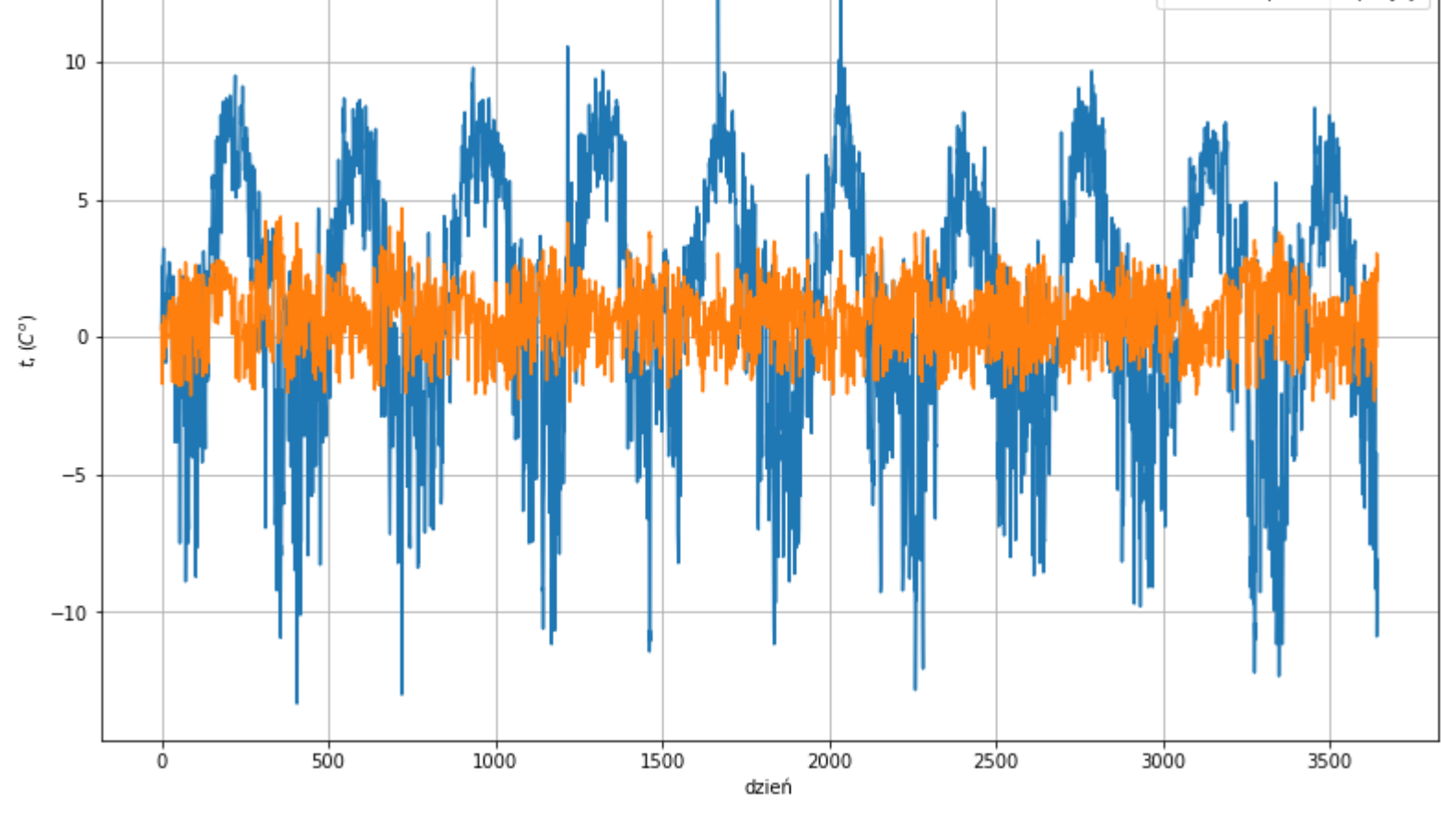

Tę zanka co znaczy możemy skorzystać z modelu ARMA

Augmented Dickey-Fuller Test:

Statystyka testowa teraz wynosi -8.614382 , jest znacznie mniejsza niż wartości krytyczne, jakie wynoszą -3.432 , -2.862 , -2.567 dla $\alpha = \{0.01, 0.05, 0.1\}$, sugeruje to, że szereg czasowy jest stacjonarny. P-wartość wynosi 0.00

Jeszcze raz zobaczmy jak wyglądają teraz dane:

3. Modelowanie danych przy pomocy ARMA

Dobranie rzędu modelu na podstawie kryterium AIC

Żeby dobrać rzęd modeli skorzystałam z metody siatki (grid search) na podstawie kryterium AIC (Akaike Information Criterion).

Algorytm z którego korzystałam:

1. Zdefiniowanie zakresu parametrów.
2. Przeglądanie przestrzeni parametrów.
3. Obliczenie AIC dla każdego modelu.
4. Wybieranie modelu z najniższym AIC.

Otrzymałam że $p = 2$ oraz $q = 3$, kryterium AIC wynosi 10143.96652729214

Estymacja parametrów modelu

Dla estymacji parametrów skorzystałam z biblioteki statsmodels.tsa.ama model w Pythonie. Otrzymałam szereg czasowy z parametrami: $c = 0.7854$, $\phi = \{1.6077, -0.6746\}$, $\theta = \{-1.2099, 0.1482, 0.0832\}$, $\sigma = 0.9442$

SARIMAX Results					
Date:	Var:	Y:	No. Observed:	Log Likelihood	AIC
2014-01-01	2024-01-23	10143.96652729214	3663	-5864.983	11845.967
Time:	13:29:10	BIC		18187.371	
Sample:	0	HQIC		18158.425	
Covariance Type:	opg				

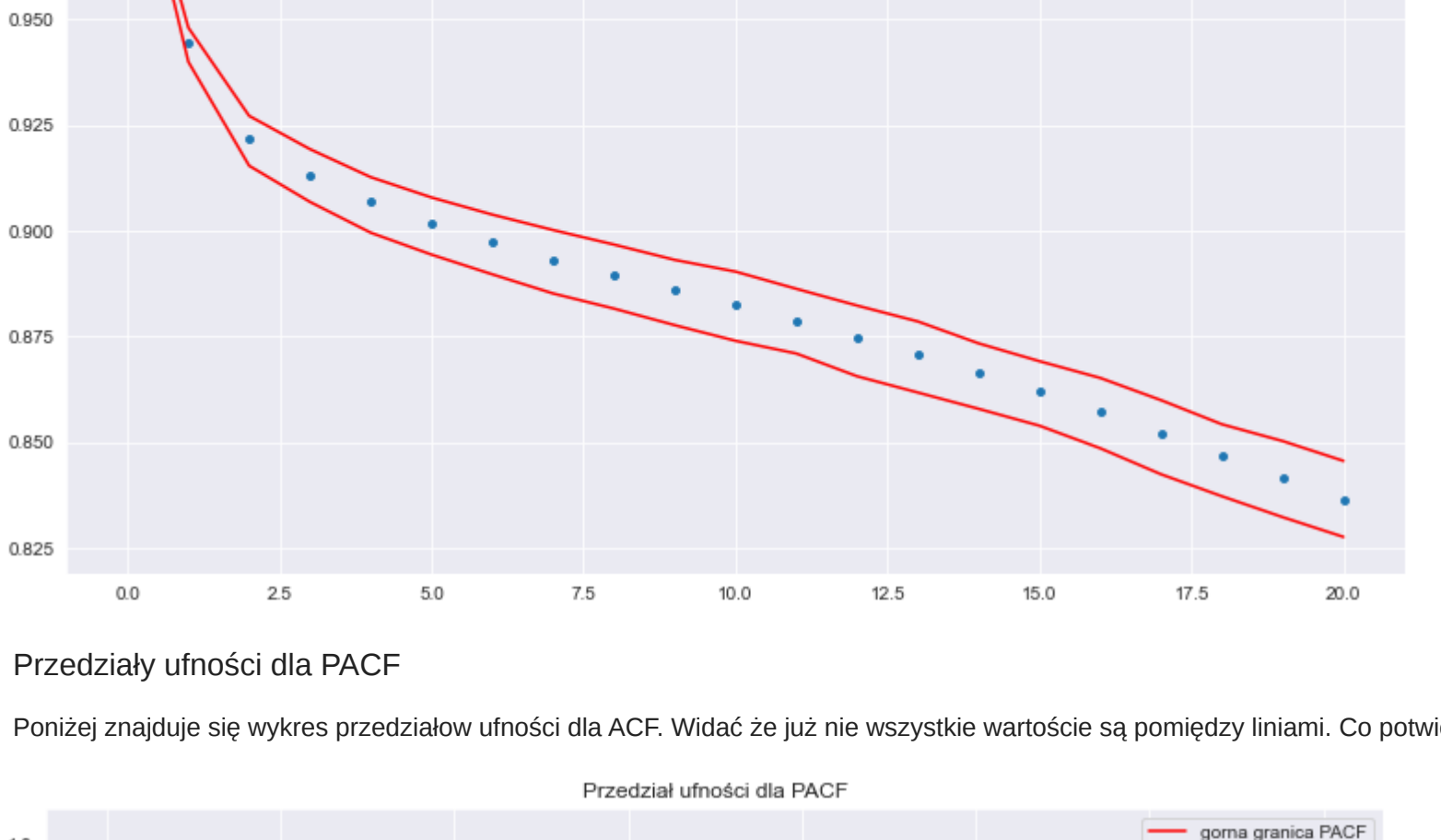
	coef	std err	z	P> z	[0.025
ar.L1	0.7854	0.077	10.192	0.000	0.634
ar.L2	-1.6077	0.072	-22.362	0.000	-1.527
ar.L3	-0.6746	0.068	-9.998	0.000	-0.809
ma.L1	-1.2099	0.074	-16.261	0.000	-1.355
ma.L2	0.1482	0.043	3.446	0.000	0.099
ma.L3	0.0832	0.030	2.763	0.002	0.034
sigma2	0.9442	0.022	42.537	0.000	0.991

Ljung-Box (L1) (Q):	0.00	Jarque-Bera (JB):	128.34		
Portm. (Q):	0.99	Prob(SL):	8.46		
Heteroskedasticity (H):	0.92	Skew:	-0.41		
Prob(K) (Two-Sided):	0.17	Kurtosis:	3.13		

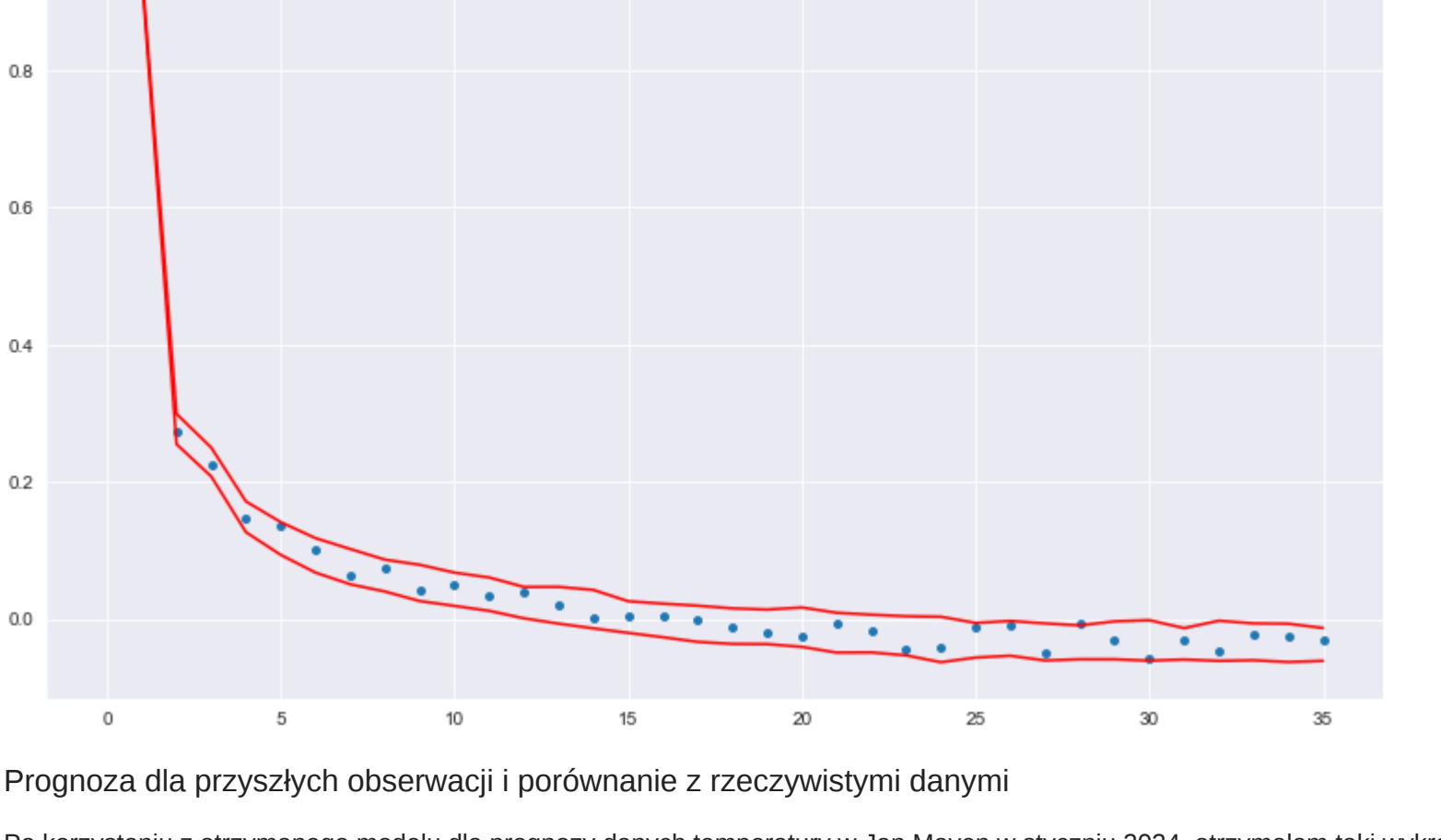
4. Ocena dopasowania modelu

Przedziały ufności dla ACF

Poniżej znajduje się wykres przedziałów ufności dla ACF. Widac że już nie wszystkie wartości są pomiędzy liniami. Co potwierdza ten fakt, że procent wartości PACF poza przedziałem ufności jest duży niż dla ACF, wyniósł on 0.245.

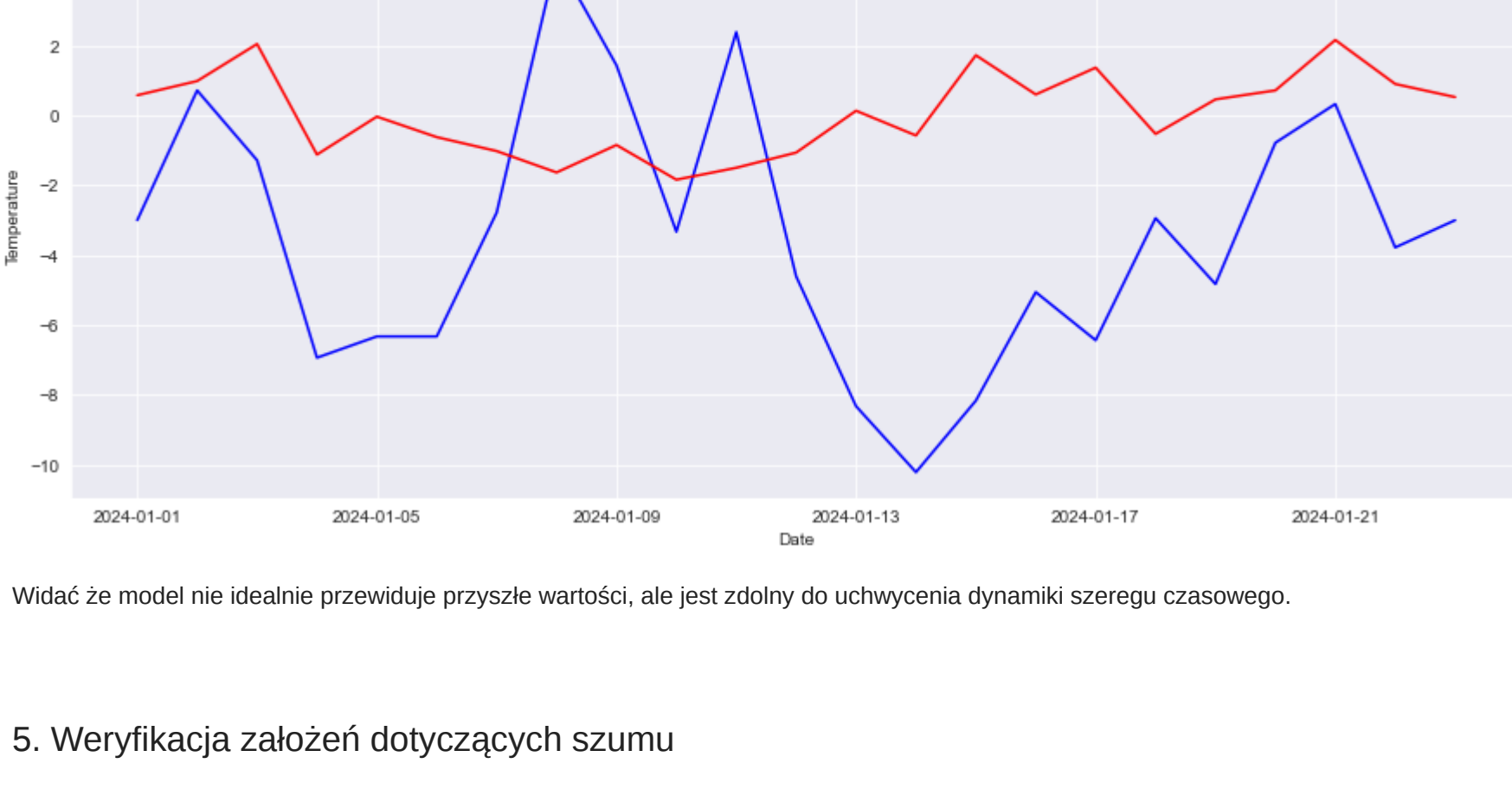

Poniżej znajduje się wykres przedziałów ufności dla PACF. Widac że już nie wszystkie wartości są pomiędzy liniami. Co potwierdza ten fakt, że procent wartości PACF poza przedziałem ufności jest duży niż dla ACF, wyniósł on 0.245.

Prognoza dla przyszłych obserwacji i porównanie z rzeczywistymi danymi

Po korzystaniu z otrzymanego modelu dla prognozy danych temperatury w Jan Mayen w styczniu 2024, otrzymałam taki wykres.

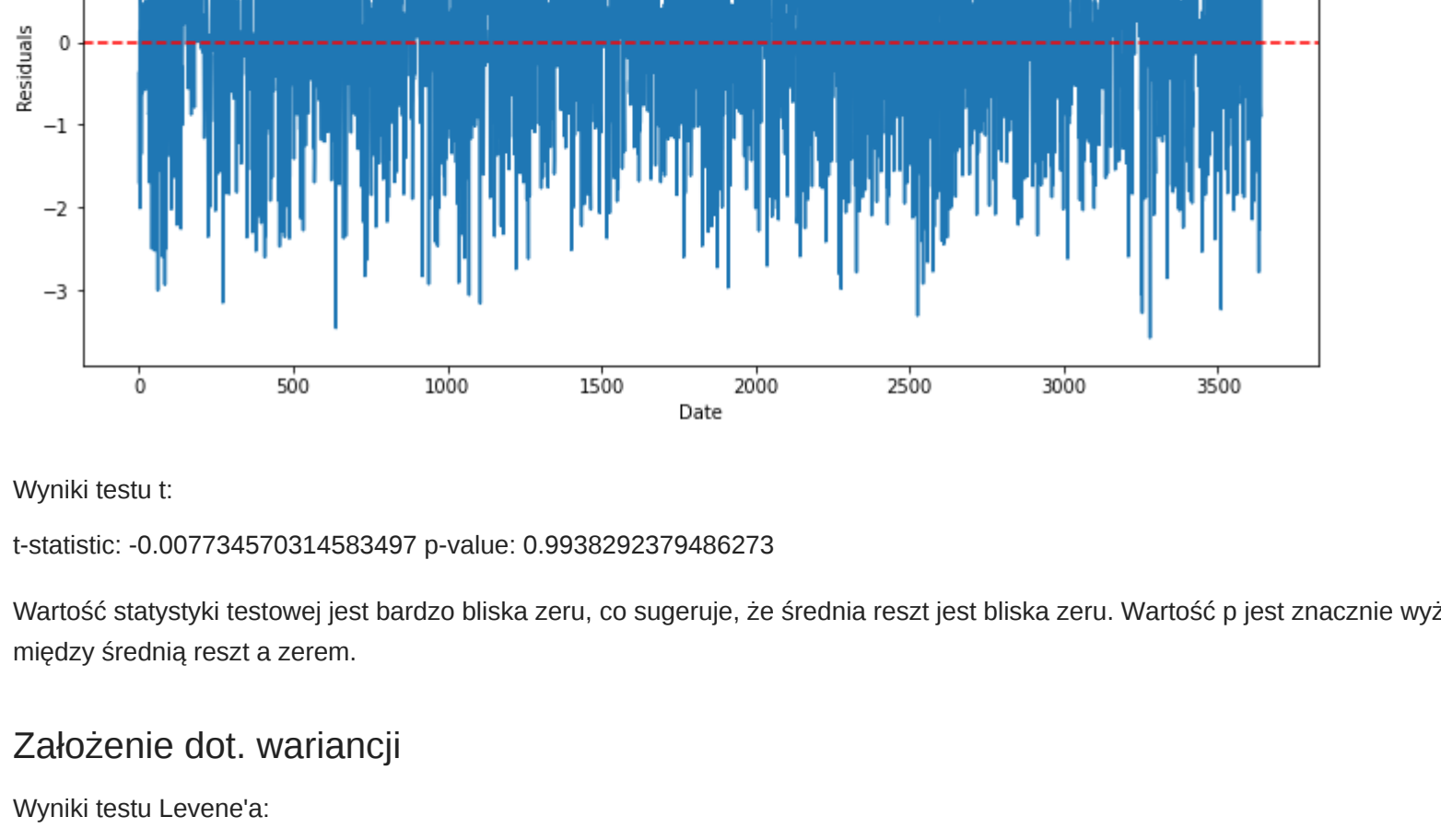

Widac że model nie idealnie przewidywał przyszłości, ale jest zbliżony do uchwycenia dynamiki szeregu czasowego.

5. Weryfikacja założeń dotyczących szumu

Zakładanie dot. średniej

Poniżej jest przedstawiony wykres danych resztowych. Wykres nie pokazuje oczywistych wzorców czy trendów, co jest dobrym znakiem i sugeruje, że model dobrze dopasowuje się do danych. Istnieje jednak pojedyncze, znaczne wypiętzenie, które może wskazywać na wartość odstającą lub inny problem w danych, który nie został uwzględniony w modelu.

Wyniki testu t:

t-statistic: -0.007734570314583497 p-value: 0.9938292379486273

Wartość statystyki testowej jest bardzo bliska zero, co sugeruje, że średnia reszt jest bliska zero. P-wartość jest znacznie wyższa niż standardowy poziom istotności (zazwyczaj 0.05), co oznacza, że nie ma podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej mówiącej o braku różnicy między średnią reszt a zerem.

Zakładanie dot. wariancji

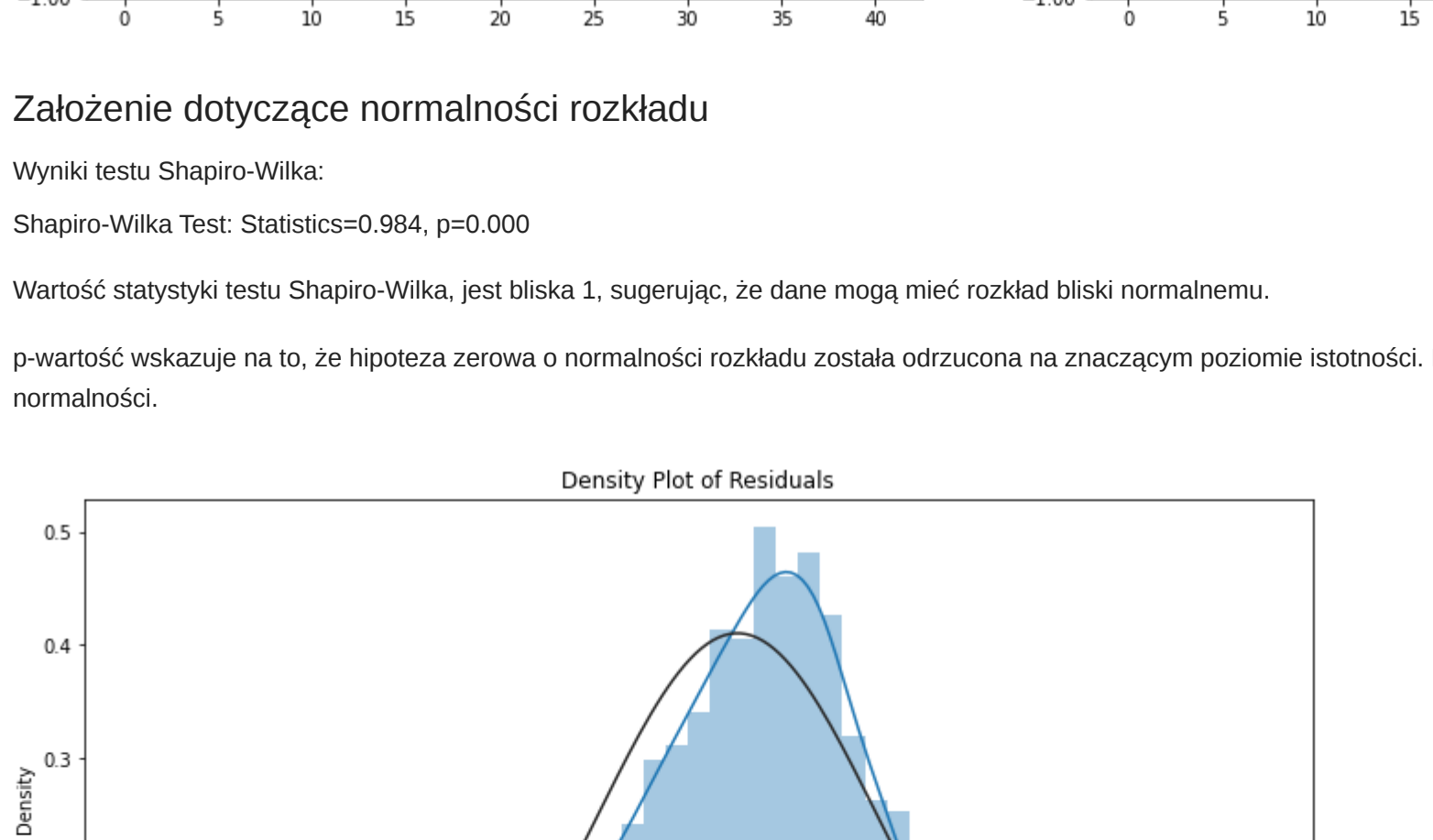
Wyniki testu Levene'a:

Levene Test Statistic: 7.1463475333135715 p-value: 0.007548926471167769

Statystyka testu Levene'a jest stosunkowo wysoka, ponieważ p-wartość jest poniżej 0.10, co może wskazywać na to, że wariancje są nierówne (heteroskedastyczność), jednak wartość p jest wyższa niż standardowy próg 0.05, więc wynik ten może być na granicy istotności statystycznej.

Zakładanie dot. niezależności

Wyniki ACF oraz PACF dla wartości resztowych: widac, że wszystkie skupki ACF mieszczą się wewnątrz pasm ufności, co wskazuje na to, że nie ma istotnej autokorelacji na żadnym z opóźnień. Jest to dobra oznaka i wskazuje na to, że reszty są bliskie niezależności. Na wykresie PACF widac, że wszystkie skupki mieszczą się wewnątrz częściowej autokorelacji w resztach modelu. To również jest zgodne z oczekiwaniem, że reszty są niezależne.

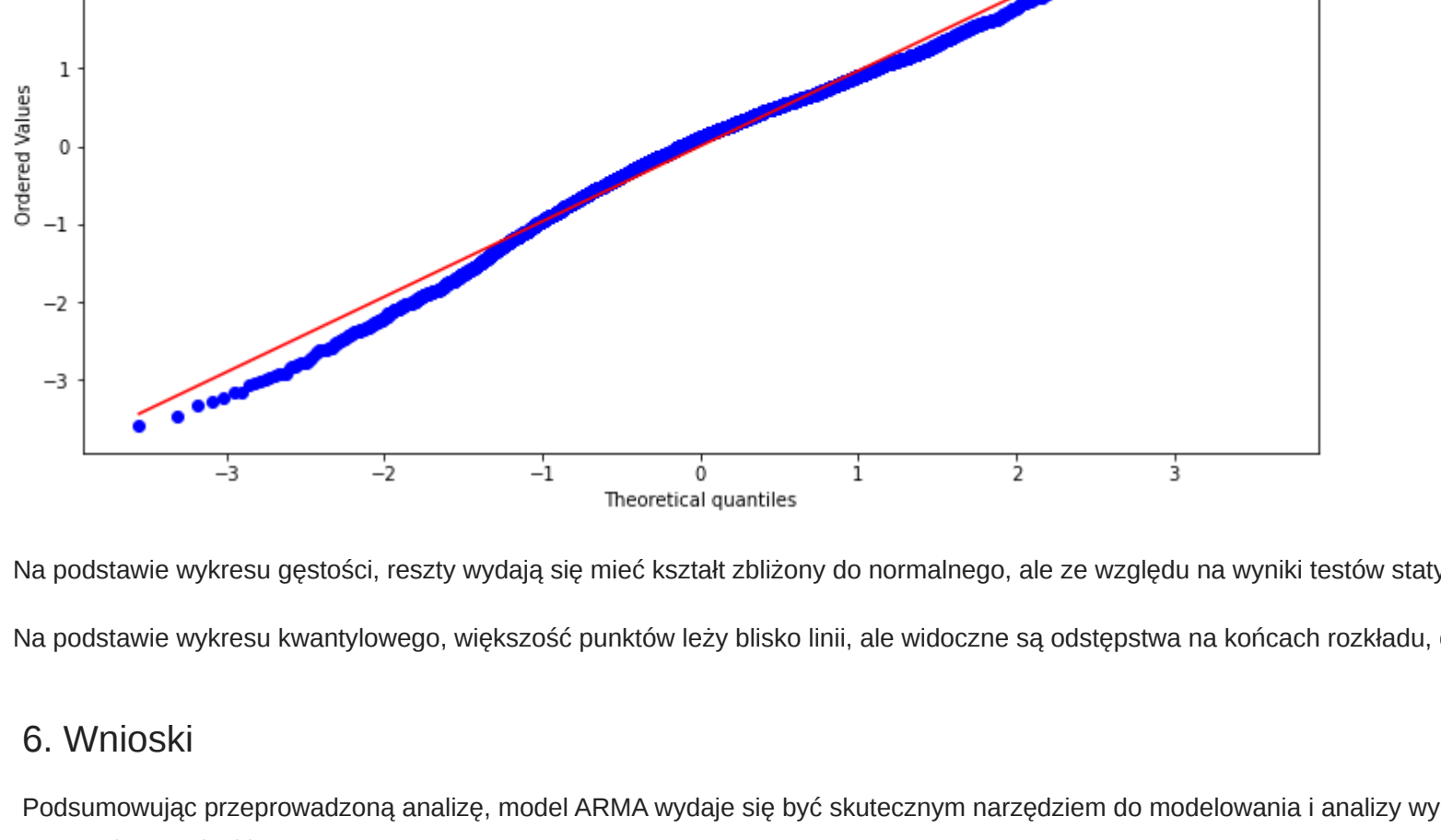
Zakładanie dotyczące normalności rozkładu

Wyniki testu Shapiro-Wilka:

Shapiro-Wilk Test: Statistics=0.984, p=0.000

Wartość statystyki testu Shapiro-Wilka, jest bliska 1, sugerując, że dane mogą mieć rozkład bliski normalnemu.

P-wartość wskazuje na to, że hipoteza zerowa o normalności rozkładu została odrzucona na znaczącym poziomie istotności. Prawdopodobnie ze względu na dużą liczbę próbek nawet niewielkie odchylenia od normalności mogą prowadzić do odrzucenia hipotezy o normalności.

Na podstawie wyników goodness of fit, reszty wydają się mieć kształt zbliżony do normalnego, ale ze względu na wyniki testów statystycznych, mogą występować pewne odchylenia od normalności.

Podstawą wykresu kwantylowy, wielkość punktów kozy blisko linii, ale widoczne są odstępstwa na końcach rozkładu, co wskazuje na obecność "ciepłych ogrodników" - więcej ekstremalnych wartości niż oczekuje się w przypadku normalnego rozkładu.

6. Wnioski

Podsumowując przeprowadzoną analizę, model ARMA wypadł się być skutecznym narzędziem do modelowania i analizy wybranego szeregu czasowego. Na podstawie uzyskanych wyników, wykresów oraz przeprowadzonych testów statystycznych, możemy sformułować następujące wnioski:

1. Udało się z powodzeniem zastosować model ARMA do analizy szeregu czasowego, co wskazuje na adekwatność tego modelu do charakterystyki danych. Dobra zdolność przewidywania przyszłych wartości potencjała, że model dobrze uchwycił zależności w danych historycznych.

2. Proces dopasowania modelu, w tym wybór odpowiednich rzędów autoregresji (AR) i średniej ruchomej (MA), został przeprowadzony efektywnie. Odpowiednia estymacja parametrów jest kluczem do osiągnięcia wiarygodnych prognoz i wskazuje na dokładną analizę właściwości danych oraz konsekwencje w zakresie modelowania szeregu czasowego.

3. Dobre wyniki prognozowania przez model ARMA podkreślają jego przydatność w planowaniu i podejmowaniu decyzji.
4. Wyniki testów: Model ARMA został z powodzeniem dopasowany do danych, co wskazują wyniki na wykresach ACF i PACF reszt sugeruje, że model skutecznie wyłuskał informacje z danych szeregu czasowego. Reszty wydają się być niezależne, co jest kluczowym założeniem w efektywnym modelowaniu szeregu czasowego.

5. Analiza Reszt: Analiza reszt wskazała na brak istotnych autokorelacji, zarówno na podstawie ACF, jak i PACF, co sugeruje dobrą specyfikację modelu. Jednakże, wykryto potencjalne odchylenia od normalności rozkładu, co może wskazywać na konieczność dalszej optymalizacji modelu lub zastosowania alternatywnych podejść do modelowania reszt, które lepiej radzą sobie z ewentualnymi nieregularnościami.
6. Testy na Normalność: Wyniki testów Shapiro-Wilka wskazują na odrzucenie hipotezy o normalności rozkładu reszt. To może sugerować, że warto rozważyć transformacje danych lub zastosowanie bardziej zaawansowanych modeli, takich jak ARMA z niestandardowymi rozkładami reszt.

Dobrze dopasowany model ARMA może stanowić podstawę do dalszych badań i eksploracji innych modeli szeregów czasowych, takich jak ARIMA, SARIMA czy nawet bardziej zaawansowane metody oparte na uczeniu maszynowym. Może to prowadzić do jeszcze lepszego zrozumienia danych i ich długiego zwiększenia dokładności prognoz.

Podsumowując, skuteczne dopasowanie modelu ARMA i generowanie przez niego dobrych prognoz to znaczący sukces, który odzwierciedla możliwość wykorzystania tych technik w praktycznych zastosowaniach oraz zachęca do dalszego pogłębiania wiedzy i umiejętności w dziedzinie modelowania szeregów czasowych.